

Szefasz!

Na most az a helyzet, hogy én mégsem vagyok Decenberben. Ennek egy, de nagyon komoly okája van. Pontosabban ketto. Hányás és fosás. Igen kifejezett módjairól kell beszélünk mindkettonek.

Vasárnap hajnalban (5 óra körül) befejeztem a tennivalóimat, amik erre a hétre szólt, kikapcsolatam mindent itt a laborban, és mint büszke kapitány, elhagytam a hajót. Lefeküdtem azzal a tudattal, hogy délig alahatok, majd felkelek, s összepakolok a nagy debreceni túrára, hogy vasárnap délután egy órakor nekirobban hassak a világ másik végén megrendezendo ormányos tudomákonys diákköri konfekciónak.

Na ebbol nem lett semmi. Se Hortobágy, se borkóstoló, se bizottsági tagság, se Fábry show. Semmi. Reggel nyolckor olyan hányinger és hascsikarás jött rám, hogy muszáj volt felkelni és könnyíteni magamon. Eloszor csak altájon tettem meg minden tole telhetot, aztán felkelve rápillantottam a termésre és betérítettem azt egy kis gyomorsavval. Megijedtem. Visszafeküdtem, remélve, hogy a dolog nem komoly - hülye, hogy a faszba lehet azt gondolni, hogy nem komolny, mikor két perce sincs, hogy a nagy porcelánbuszt vezeted?

Na mindegy. A dolog komolynak tunt, mert kb. fél óránként jött egy-egy járat. Délre teljesen kifáradtam. Most - két nappal késobb - izomlázam van hasi tájékon, mint amikor a tesitanár szopatasból felüléseket csináltatott általánosban. Igazság szerint érdekesnek is mondhatnám mindazt, ami történt. Volt kb 15 perc nyugalmi fázis minden hányás után - a 2. kör után ugyanis már csak okádás volt, kaksika elmaradt. Úgy tunik, teljesen megfordult a bélműködésem.

Komolyan azon aggódtam, nehogy bélsárhányás legyen a vége. Olvastam róla. Nem lehet jó érzés. Na, szóval a nyugalmi fázis. A 15 perc nyugalom után azonban rendszeresen megérkezett a vajúdás fázisa, amit kb 15 percig sikerült mindig elnyújtanom. Ez szörnyu volt. Hányni, vagy nem hányni.... Hányni. Ez tunt a legjobbnak, merthogy utána legalább 15 perc nyugalom van. Igen ám, csakhogy egy ido után már a széntablettáktól megfeketedett gyomrnyálkahártyát is kiokádtam az utolsó cseppig, szóval egy darab anyag nem volt, ami ki tudott volna jönni, úgyhogy maradt az öklendezés - mostmár a mosdókagylónál elhelyezett kis hokedlin. Hajnalban, amikor megjöttem, bezártam az ajtót, hogy nyugodtan tudjak aludni, nehogy valami köcsög bejőjjön, bocsnincs mosóporod? Sose szoktak ugyan zavarni, de mikor napközbeni alvást tervezek be magamnak, akkor mindig bezárkózom. Na a második harmadik roham után ezt feloldottam, mert olyan szédülés jött rám, hogy abban sem voltam biztos, hogy a klozetbol ki tudom verekedni magam és úgy éreztem, mégiscsak könnyebb dolguk lesz a hullaszag okának felkeresésére induló osztagoknak, ha nyitva hagyom az ajtót, úgyhogy zár kinyit...

Felhívtam az ügyeletet, hogy mizu. Mondták, hogy tudják, mirol beszélek. Mondtam, dehogy tudják. Dehogynem (reklám).

B6 vitamin, Lopedium, Carbo activatus (széntablettácsocskácska - eddig gyakorlatilag csak azt hánytam :)), Daedalon, meg ha láz van, akkor valami lázcsillapító. Telefon az ismerosöknek, hogy valaki legyenmár olyan kedves, és látogasson meg remetei magányomban egy zacskó gyógyszerrel, miután útbaejtette az ügyeletes patikát. Szabó doktor meg is érkezet 2,5 óra várakozás után - én még ennyire nem vártam kis szemüveges ember érkezére, mint akkor. Meghozta a kívánt bogyókat, én felszólítottam az azonnali távozásra, mert nem akartam, hogy hallja, amint okádok - épp egy fázis befejezésére ért oda.

Nem részletezem tovább, mert elég száalmas ez már így is. A lényeg, hogy mára - mint már említettem, két nap elteltével - a hányás elmúlt, a fosás az megvan, némi fejfájással, és eros hátfájással, ami vagy a két napon át való National Geographic musorok nézegetésétol, vagy a folyamatos fekvéstol van.

A fosásról egyébként annyit, hogy ilyet még nem tapasztaltam. Gyakorlatilag vizelet állagó bélsárürítésről van szó. De tényleg.

Vizelet fosás. A színe egy idő után zölde fekete volt, mivel az epefestéken és a széntablettán kívül más nem volt a beleimben, de a konzisztencia a mai napig változatlan. A nagy mennyiségű folyadékbevitel ellenére a vizeletem mennyisége ezzel együtt - érthető módon - igen csekély.

Végül, mi volt az ok? Szombaton tanfolyamon voltam Iregszemcsén (az Mittermühl és Nagyizé között van félúton). Délben elmentünk egy helyi vendéglobe (hatán), ahol a hölgy közölte, hogy igazából nincs levesük, mert nem számítottak ekkora rohamra aznap, de mondjuk, mit kérünk, ha nincs, szól. Én Camamberttel töltött csirkemellet ettem. Rengeteget. Szép nagy adag volt. Erre gyanakodtam, de senki másnak nem lett semmi baja, szóval ez nem hinném, hogy gondot jelentett a szervezetnek. A másik, amit mindenki mond, vírus. Az ügyeleten a doktornő, akivel telefonon beszéltem, ő is ezt mondta, ismerősök is, portásnéni, mindenki.

Nem tudom, mi volt, de ne jöjjön vissza, mert kurva szar volt.